

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 01

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

GÀ RỪNG VÀ CÁO

Gà Rừng đậu trên cây. Cáo đi tới gần và bảo:

- Chào anh bạn Gà Rừng bé bỏng của tôi! Vừa nghe thấy tiếng gáy thánh thót của bạn, tôi liền tìm đến thăm bạn ngay.

- Cảm ơn lời khen của anh!

Cáo giả bộ không nghe thấy, nó nói tiếp:

- Anh bạn nói gì thế? Tôi không nghe thấy gì. Anh bạn Gà Rừng bé bỏng của tôi, anh hãy xuống bãi cỏ này dạo chơi và trò chuyện với tôi, chứ ở trên cây tôi chẳng nghe được anh nói gì cả.

Gà Rừng bảo:

- Ô, tôi không thể xuống bãi cỏ. Họ nhà chim muông chúng tôi mà đi dưới mặt đất thì nguy hiểm lắm.

- Hay bạn không tin tôi? Cáo hỏi.

- Không phải không tin anh, mà tôi sợ là sợ các loài thú khác. Trong rừng có nhiều thú dữ lắm. Gà rừng trả lời.

- Anh đừng lo, anh bạn Gà Rừng bé bỏng của tôi. Vừa rồi có lệnh ban bố rằng: trên khắp mặt đất này hòa bình rồi, các con thú không được ăn thịt lẫn nhau.

- Thế thì tốt. - Gà Rừng nói - Hẳn nào có bầy chó đang chạy tới kia, cứ theo lệ cũ thì anh đã phải chuồn cho mau rồi, còn bây giờ thấy anh chẳng lo sợ gì nữa.

Cáo nghe nói đến chó, vểnh tai lên và toan bỏ chạy.

- Anh định đi đâu thế? - Gà Rừng nói - Bây giờ lệnh đã ban bố rồi kia mà, chó sẽ không động đến anh đâu.

- Ai mà biết được! - Cáo nói - Nhỡ ra bọn họ chưa nghe gì về lệnh ấy thì sao.

Và nó ù té chạy.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 02

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

HAI CHÚ THỎ CON HAM CHƠI

Một buổi sáng mùa xuân ấm áp, hai chú thỏ con nhảy nhót vui chơi trên đồng cỏ.

- Ôi! Không khí trong lành quá!
- Ôi! Năng đẹp quá!
- Mùa xuân mới tuyệt làm sao!
- Ôi! Hoa đẹp biết mấy!

Chúng sung sướng chạy nhảy đùa giỡn giữa khung cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp. Đến xế chiều, một chú thỏ bảo bạn:

- Ta kiếm thứ gì mang về làm quà cho các bạn ở lại trong hang chứ?

Chú thỏ kia trả lời:

- Nhưng mình còn thích đi chơi nữa.
- Mình có ý kiến thế này. Chúng mình chơi trò tìm bông hoa đẹp nhất đi.

- Nhưng trò ấy chơi thế nào?

- Đơn giản thôi, mỗi đứa đi một ngả tìm bông hoa đẹp nhất trong rừng. Chúng ta có thể mang về tặng cho các bạn còn lại trong hang.

Chú thỏ kia đồng ý:

- Được thôi!

Và mỗi chú chạy đi một ngả. Lát sau quay lại, chú nào cũng tin rằng mình đã hái được bông hoa đẹp hơn bông hoa của bạn. Chúng om sòm tranh cãi rất lâu mà không phân thắng bại. Cuối cùng nhìn lại thì cả hai bông hoa đều héo rũ cả.

Sau lần này, hai chú thỏ hiểu ra rằng: Đừng bao giờ mất thời gian vào những việc vô bổ!

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 03

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHỊ RÙA LẮM LỜI

Có hai anh Sếu và một chị Rùa sống rất thân thiện bên bờ một cái hồ nhỏ. Một năm, trời làm hạn hán, tám tháng liền chẳng có một giọt mưa nào. Nước hồ cứ cạn dần. Nguy quá! Họ sẽ sống ra sao đây. Hai anh Sếu có thể bay đi nơi khác nhưng chị Rùa bò ì ạch thế, bao giờ mới đến được chỗ có nước?

Một buổi sáng, hai anh Sếu đến báo với chị Rùa:

- Chúng tôi đến tạm biệt chị. Chúng tôi không thể ở lại thêm được nữa. Các con vật trong vùng đều đã bỏ đi cả. Nếu cứ ở lại đây thì có nguy cơ chết đói, chết khát mất.

- Hai anh biết rằng tôi không thể vác cái mai nặng nề này đi đâu xa được. Vậy mà hai anh nỡ bỏ tôi lại ư? Thế mà tôi đã tưởng hai anh là bạn tốt của tôi? Hu! Hu!...Rùa khóc âm lên.

Hai anh Sếu thấy chị Rùa khóc thì rất áy náy nhưng chẳng biết nên làm thế nào. Bỗng chị Rùa chợt nói:

- Tại sao hai anh không mang tôi đi theo?

- Bằng cách nào mang được chị nhỉ?

Nghĩ mãi, một anh Sếu nói:

- Thôi được, chúng tôi sẽ mang chị theo. Chị cần chặt vào cái gậy to, hai chúng tôi mỗi đứa sẽ cắp một đầu gậy. Chỉ cần chị chú ý đừng nhả ra thôi.

Chị Rùa đồng ý làm theo. Chị cần chặt răng vào chiếc gậy để cho hai anh Sếu tha đi.

Khi ba con vật bay qua làng mạc, Rùa nghe thấy mọi người cười giễu đoàn du hành kì dị này. Quên hết cả khôn ngoan, chị Rùa bực tức mở miệng chửi họ là đồ dốt nát. Thế là chị ta ngã nhào xuống một vũng nước đang đóng băng và kết thúc cuộc du hành giữa đàn ếch nhái.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 04

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CON CHÓ SÓI KHÔNG BIẾT SỢ

Ngày xưa, có một con chó sói độc ác không biết sợ thứ gì. Giữa ban ngày mà nó dám tấn công các đàn gia súc và ăn thịt chúng. Còn nếu gặp người đi săn, nó chuồn nhanh như chớp. Càng ngày nó càng tác yêu tác quái, cho mình là khỏe nhất trong các giống vật.

Một buổi sáng, một con chồn đi qua nhà Sói. Sói khinh bỉ quát:

- Mày bé nhỏ và yếu đuối thế sao không biến đi cho nhanh khỏi mắt tao.

- Chắc không? Tôi cuộc với anh là anh không ăn khỏe bằng tôi đâu. Chồn hỏi.

Sói gầm lên:

- Mày dám thi ăn với tao cơ à? Sức ăn của tao là lớn nhất thế giới! Ra đồng cỏ với tao, mày sẽ thấy tao nuốt chửng cả một con cừu cho mà xem.

Thế là chúng kéo nhau đi. Trên đồng cỏ, lũ cừu đang ăn cỏ. Sói nhếch mép và chỉ một miếng, nó đã nuốt gọn một con cừu non.

Chồn nói:

- Khá đấy! Nhưng thực ra, tôi còn ăn nhiều hơn thế!

Sói kêu lên:

- Thế thì xem tao đây!

Thế là nó nuốt luôn thêm một con cừu khá béo.

Chồn nói:

- Đã khá hơn rồi đấy! Gần bằng tôi rồi.

Nghe Chồn nói thế, Sói bèn nhảy bổ vào đàn cừu và ăn tiếp con thứ ba. Nghe thấy tiếng cừu kêu, những người chăn cừu chạy tới. Chồn nhanh chân trốn vào rừng. Sói muốn chạy theo Chồn nhưng vì đã ăn quá no nên nó không tài nào bước đi nổi.

Những người chăn cừu xông vào, bắt lấy nó. Thế là do khoác lác, Sói đã bị bắt và trói chặt. Còn Chồn chạy thoát, quay lại cười thích thú.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 05

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

KHỈ CON THAM ĂN

Ngày xưa, có một con khỉ nhỏ bú sữa bình, luôn không vâng lời mẹ vì nó quá tham ăn. Ngày nào Khỉ Con cũng từ trên cây tụt xuống và đi lang thang tìm quả ngon hoặc kẹo bánh. Mẹ nó luôn nhắc con:

- Con còn bé lắm, nhớ đừng đi xa nhà kẻo bị lạc đấy!

Nhưng Khỉ Con không nghe mẹ mà chỉ nghe theo tính tham ăn của mình.

Một buổi sáng, nó tỉnh dậy trước mẹ và tự nhủ:

- May quá! Mẹ vẫn còn ngủ. Ta sẽ đi đến tận làng của loài người, lấy trộm một miếng bánh ngọt hoặc một thỏi đường.

Khỉ Con ra khỏi nhà và đi tìm làng mạc. Đi một lúc lâu mà chẳng có dấu vết gì của làng mạc cả. Nó bị lạc rồi, đói và rất mệt. Nó quay trở lại, nhưng cũng không tìm thấy đường về. Chính lúc đó xuất hiện một người thợ săn có khẩu súng to tướng.

Khỉ Con sợ quá òa khóc. Mẹ nó đã bao lần kể cho nó nghe khẩu súng kia ghê gớm thế nào.

Người thợ săn nghĩ: “Con khỉ này nhỏ quá! Da nó chẳng để làm gì? Và nó gây quá, ăn cũng chẳng bỏ dính răng”.

Khỉ Con nhắm mắt chờ tiếng súng. Nhưng người thợ săn lại bế nó vào lòng và bảo:

- Đừng sợ! Ta sẽ đem mày về nhà nuôi. Bao giờ mày lớn lên ta sẽ tính sau. Hiện giờ mày còn bé quá.

Và để an ủi Khỉ Con, bác cho nó một miếng bánh ngọt trong túi. Khỉ Con ăn xong miếng bánh ngọt thì nhanh chân chui tọt xuống đất và chạy trốn luôn vào rừng.

May mà nó tìm được đường về nhà. Khi nó tìm về được đến nhà, mẹ vẫn còn ngủ. Thật là hứu vía! Từ đấy Khỉ Con không còn dám trái lời mẹ nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 06

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHIM SẼ VÀ GẤU

Một hôm, Gấu và Sói nghe thấy tiếng chim hót. Sói bảo:

- Đây là Chim Sẻ, chúa của các loài chim!

Gấu ngạc nhiên:

- Chúa của các loài chim à? Tôi phải nhìn thấy cung điện của nó thì mới tin được.

Chưa nói xong Gấu đã ngó nhìn tổ của Chim Sẻ:

- Thế này mà là cung điện của chúa các loài chim à? Mỗi ba sợi rơm ranh!

Nghe thấy thế, Chim Sẻ phật ý.

- Anh nhục mạ tôi! Muốn chiến tranh hản?

Gấu và Sói rất ngại vì chúng sợ sức mạnh của các loài chim. Chúng vội triệu tập những con vật bốn chân dữ tợn nhất đến.

Cáo là giống đã quen đánh nhau, nói:

- Đuôi tôi to và xù lông, tôi sẽ dùng đuôi chỉ huy trận chiến đấu. Khi thấy đuôi tôi cụp, tức là chúng ta nguy cấp.

Phía các loài chim và côn trùng rất lo vì nghĩ các con vật bốn chân to lớn và rất khỏe. Nhưng một chú ong bé nhỏ đã nghe được kế hoạch bên địch bèn nói:

- Các bác đừng lo. Cháu đã nghĩ ra một kế.

Cuộc chiến đấu bắt đầu. Đồng bọn của Gấu vừa đi vừa gặm thét dữ tợn. Trong lúc ấy, chú Ong bé nhỏ bay đến cạnh Cáo, đốt thật mạnh vào đuôi cáo khiến Cáo rú lên đau đớn rồi cụp đuôi chạy. Đám thú bốn chân thấy Cáo cụp đuôi xuống, tưởng là tình hình nguy cấp, bèn ba chân bốn cẳng hò nhau tháo chạy.

Các loài chim reo mừng chiến thắng và cuối cùng Gấu đã phải xin lỗi Chim Sẻ.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 07

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

ONG MẬT VÀ ONG ĐẤT

Ong mật và Ong đất cùng chung sống hòa bình trong một tổ. Nhưng một ngày kia, một cuộc tranh chấp dữ dội đã xảy ra. Ong mật bảo:

- Đây là tổ của ong mật chúng tôi. Chúng tôi ở đây hàng bao năm rồi.
- Không phải! Đây là tổ của ong đất chúng tôi! Ong đất cãi.

Thế là hai bên cãi nhau rồi lao vào đánh nhau nhưng cũng chẳng biết thực sự tổ thuộc về ai. Đánh nhau chán mà chẳng phân thắng bại, một chị Ong mật bèn đề xuất:

- Ta đến hỏi bác Cú đi, bác ấy nhiều tuổi lại khôn ngoan.

Ong đất đồng ý và cả hai đàn ong kéo đến chỗ bác Cú. Bác Cú ngạc nhiên hỏi:

- Các anh muốn gì?

Bọn ong trả lời:

- Bọn tôi muốn biết tổ ong thuộc về giống ong mật hay ong đất?

Bác Cú đặt vấn đề:

- Các anh muốn biết ai xây cái tổ này à? Đơn giản thôi, chỉ cần mỗi bên xây một cái tổ giống tổ này. Bên nào xây được cái tổ giống hơn sẽ có quyền giữ cái tổ đầu tiên này.

Ong mật vốn rất tháo vát và chăm chỉ nên đồng ý ngay. Còn ong đất vốn chỉ chuyên đi hút nhị hoa, có xây tổ bao giờ đâu nên vô cùng lúng túng. Chúng đành đánh trống lảng:

- Chà, nhiều việc quá, chúng tôi làm gì có thời gian!

Thế là đám ong đất bay đi vội, xấu hổ vì đã lừa dối. Từ đó bầy ong mật được sống yên vui, nhờ lời khuyên của bác Cú già.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 08

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

VỊT CON XẤU XÍ

Ngày xưa, có một con vịt cái ấp mười quả trứng xinh đẹp. Khi đàn vịt con nở ra, Vịt Mẹ nghĩ: “Chao ôi, đàn con mới xinh xắn làm sao!”.

Đột nhiên, khi quả trứng cuối cùng nứt thì chui ra một con vịt không giống những con vịt khác. lông nó màu xám, gần như đen. Nó có một túm lông đen trên đầu, giống như cái búi tóc. Chú Vịt Con xấu đến nỗi các anh chị chú luôn chế giễu chú. Chú thầm nghĩ: “Chẳng ai yêu mình cả, anh em cũng không và những con vịt khác càng không. Biết đâu ở nơi khác, có người nào đó yêu mến mình chẳng, cho dù mình xấu xí”.

Thế rồi một hôm, vì buồn chán quá Vịt Con Xấu Xí lủi thủi bỏ nhà ra đi.

Chú gặp đàn Vịt Trời, sống với họ một thời gian. Nhưng rồi Vịt Trời cũng bảo:

- Trông bạn xấu quá!

Vịt Con lại đành ra đi, cô đơn và buồn bã. Trên đường chú gặp một bác Thiên Nga tuyệt đẹp. Bác đẹp đến nỗi làm cho Vịt Con Xấu Xí nghẹt thở. Chú tự nhủ: “Bác Thiên Nga chắc sắp chế giễu mình đây”. Nhưng Thiên Nga có vẻ không ngạc nhiên khi nhìn thấy Vịt Con:

- Cháu Thiên Nga bé bỏng ơi, cháu làm gì ở đây? Lẽ ra cháu phải ở nhà với mẹ chứ!

Vịt Con Xấu Xí khóc:

- Cháu không phải Thiên Nga, cháu là Vịt. Cháu buồn vì cháu xấu xí quá nên đã bỏ nhà đi.

Thiên Nga bảo:

- Không! Cháu không phải là Vịt. Cháu là Thiên Nga. Lúc mới sinh, loài Thiên Nga chúng ta đều có bộ lông xám và trông xấu xí lắm. Cháu cứ yên tâm, rồi cháu sẽ chóng trở nên đẹp như ta thôi.

Rồi bác Thiên Nga mang Vịt Con Xấu Xí về cho vợ nuôi. Quả nhiên vài tháng sau, Vịt Con Xấu Xí trở thành một con Thiên Nga đẹp nhất trong số những con Thiên Nga đang bơi trong hồ. Trẻ em đến hồ ngắm chú không chán mắt.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 09

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CUỘC ĐẠO CHƠI CỦA SÊN CON

Mùa xuân, Sên Mẹ bảo con:

- Con hãy dạo chơi một vòng đến chỗ bụi cây đen thẫm kia. Ở đấy có cây điểm hoa tuyết. Con hãy thử nếm mầm non mùa xuân và bảo cho mẹ mùi vị của nó thế nào.

Sên Con lên đường. Nó bò, bò rất lâu... Khi trở về, nó bảo mẹ:

- Mẹ ơi bụi cây kia không phải màu đen đâu mà là màu xanh mẹ ạ. Ở đấy không có cây điểm hoa tuyết mà chỉ có quả dâu thôi.

- Ô, thế là mùa hè rồi đấy! – Sên Mẹ reo lên vui vẻ - Nào, con hãy đi một vòng quanh cái bụi xanh xanh kia, nơi có quả dâu ấy. Hãy thử nếm những chiếc lá mùa hè và cho mẹ biết mùi vị của nó thế nào.

Sên Con ra đi. Nó bò, bò rất lâu... Và lúc trở về, nó bảo:

- Cái bụi cây ấy không phải là màu xanh mà là màu vàng mẹ ạ. Ở đấy không có quả dâu mà có nấm.

Sên Mẹ ngạc nhiên bảo:

- Ủ, vậy là sang thu rồi đấy. Thế con hãy đi một vòng đến chỗ bụi cây màu vàng kia, nơi có nấm ấy, và hãy thử nếm những chiếc lá mùa thu. Con sẽ bảo cho mẹ biết mùi vị của nó thế nào nhé.

Sên Con lại lên đường. Nó bò, bò lâu lắm... Và khi trở về, nó kêu lên sợ hãi:

- Bụi cây ấy không vàng mà trắng mẹ ơi! Ở đấy không có nấm mà lại có vết chân thỏ.

Sên Mẹ thở dài bảo:

- Thế thì tốt hơn hết là con nên ở nhà. Chẳng ai lại đi chơi vào mùa đông cả. Hãy đợi tới mùa xuân xem sao...

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 10

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

MÈO VÀ CHUỘT

Ngày xưa, có một con Mèo quen một con Chuột rồi rủ nhau về cùng sinh sống. Mùa thu, Mèo và Chuột chuẩn bị một lọ mỡ lợn, mang cất giấu trong chiếc kho cũ gần nhà để làm thức ăn dự trữ cho mùa đông.

Chẳng bao lâu sau, Mèo muốn ăn mỡ lợn, nó bảo Chuột:

- Bạn ơi! Chị họ tôi mới vừa sinh em bé, muốn tôi làm mẹ đỡ đầu cho cháu, tôi phải đi một lát.

- Thế thì cậu đi ngay đi! Chuột giục bạn.

Nhưng Mèo chạy ngay đến nhà kho, nó liếm hết lớp trên cùng của lọ mỡ, chùi sạch mép rồi đi về nhà.

Thấy Mèo về, Chuột vui mừng hỏi:

- Các bạn đặt tên cháu là gì?

- Hết lớp trên. Mèo thủng thẳng.

- Hết lớp trên? Ồ tên gì mà lạ thế?

Một thời gian sau, Mèo lại thêm mỡ lợn. Nó nói với Chuột:

- Này! Lại có người muốn tôi làm mẹ đỡ đầu cho con họ. Tôi phải đi đây.

Mèo lại lên chui vào kho, ngồi chén luôn một nửa lọ mỡ rồi đi về nhà.

- Đứa bé tên là gì vậy? Chuột đón mèo về và vồn vã hỏi.

- Hết nửa. Mèo trả lời.

- Hết nửa? Chuột ngạc nhiên nhưng cũng không hỏi gì thêm.

Không lâu sau, Mèo đã cố nhịn nhưng không thể, nó thêm mỡ vào cùng. Mèo lại nói với Chuột là phải đến nhà người quen làm mẹ đỡ đầu đứa trẻ mới sinh. Nó chạy vội đến kho, ăn hết sạch chỗ mỡ còn lại. Mèo về, Chuột lại hỏi tên đứa trẻ, mèo nói: “Hết sạch”. Chuột nghe vậy chẳng hỏi thêm gì nữa, lắc đầu đi ngủ.

Rồi mùa đông đến, Chuột ra kho, định mang lọ mỡ về nhưng thấy cái lọ chẳng còn gì cả. Chuột buồn bã nói với Mèo:

- Bây giờ thì mình hiểu, cậu đã ăn sạch cả lọ mỡ rồi.

Kể từ đó Mèo và Chuột không bao giờ chơi với nhau nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 11

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHIẾC BÀN NẤM

Một hôm, Thỏ Trắng phát hiện trong rừng, dưới gốc cây cổ thụ có một cây nấm to khổng lồ, mũ nấm giống như một cái bàn nhỏ trông thật là đẹp mắt.

- Ha! Ha! Đi hái thêm mấy bông hoa về cắm rồi dùng bữa trên cái bàn này thì thật tuyệt! Thỏ Trắng reo lên.

Sóc Con cũng đi tới đó, nhìn cây nấm và nghĩ:

- Ô! Ăn cơm trên chiếc bàn nấm này chắc chắn sẽ thú vị lắm.

Thế rồi cả Cáo, Khỉ, Nhím cùng phát hiện ra cây nấm và cùng muốn dùng chiếc bàn nấm để ăn cơm.

Và rất nhanh sau đó, tất cả bọn đều quay trở lại chỗ cây nấm cùng với thức ăn của mình. Thỏ Trắng đến và ngồi xuống đầu tiên. Sau đó Sóc, Cáo, Khỉ cũng đến và tranh được chỗ ngồi quanh chiếc bàn nấm. Lúc này chỉ còn lại mỗi mình Nhím là không còn chỗ nào cả. Nhím tức quá nhảy lên mặt bàn, mặt chiếc bàn bị lông của Nhím đâm rách. Bây giờ thì chẳng ai có bàn để ăn cả.

Có tiếng nói ầm áp từ đâu đó:

- Nếu mỗi người chịu khó ngồi chật một chút là Nhím có chỗ ngồi rồi.

Hóa ra là tiếng của Ông cây cổ thụ. Từ trên cao Ông cúi xuống nói với chúng.

- Xin lỗi các bạn! Tớ sai rồi! Nhím nhận lỗi.

Chúng tớ cũng không tốt! Bốn bạn còn lại cùng xin lỗi.

Thế rồi cả hội sửa sang lại mũ nấm, mũ nấm liền lại gần như cũ.

- Ôi! Chiếc bàn nấm đẹp quá! Khỉ kêu lên.

- Tớ nghĩ, cắm thêm lọ hoa nữa thì sẽ đẹp hơn. Cáo nói thêm.

Thỏ Trắng cắm những bông hoa đẹp nhất vào lọ, đặt trên mặt bàn.

- Ô! Thật là tuyệt!

Năm người bạn cùng ngồi xung quanh bàn, vui vẻ gấp thức ăn mời nhau. Tiếng cười nói râm ran cả khu rừng. Cả Ông cổ thụ và Cây Nấm cũng vui lây.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 12

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

MẢNH GIẤY VUN

Một hôm, Thỏ Trắng nhặt được một mảnh giấy, trên đó viết: “Một con Sói Già”. Thỏ Trắng lập tức mang về nhà nói với mẹ:

- Mẹ ơi! Trong rừng có một con Sói Già. Mẹ nhìn này, mẹ nhìn này!

Thỏ Mẹ nhìn mảnh giấy cảm thấy lo lắng vô cùng.

Không lâu sau, tin này được truyền đi khắp làng thỏ, nhiều con thỏ con sợ hãi khóc thét lên.

Ông trưởng làng Thỏ Xám đến, nhìn mảnh giấy và nói:

- Đừng sợ! Đây chỉ là một nửa mảnh giấy, còn một nửa nữa viết gì, chúng ta phải đi tìm xem.

Mọi người cùng nhau đi tìm, Thỏ Nâu mắt tinh đã tìm thấy một mẩu giấy khác, trên mẩu giấy đó chỉ viết “đã đến”. Khi hai mẩu giấy ghép lại với nhau, mọi người lại càng thêm sợ hãi, các chú thỏ con càng khóc to hơn.

Thế rồi Sóc Con đến, nó nhìn kĩ hai mảnh giấy và nói:

- Đây là một tờ giấy chưa hoàn chỉnh. Các cậu nhìn này, đây còn có vết rách. Hãy tìm tiếp xem, nhất định vẫn còn các mảnh giấy vun khác.

Thế nhưng các con thỏ tìm kiếm rất lâu vẫn không thấy thêm một mẩu giấy nào. Hươu Cao Cổ đi đến và hỏi:

- Các cậu đang tìm gì đấy?

- Chúng tớ đang tìm mảnh giấy vun.

Hươu Cao Cổ nhìn xung quanh và nói:

- Ô! Nhìn này! Ở đây có một mảnh.

Quả nhiên trên cành cây có một mảnh giấy. Hươu Cao Cổ vươn cổ gặm lấy mảnh giấy đưa xuống cho các bạn. Mọi người cầm ba mảnh giấy ghép lại với nhau. Ô! Đây mới là tờ giấy hoàn chỉnh. Trên giấy viết:

“Một con Sói Già đã đến, nhưng đã bị ta bắn chết, mọi người đừng sợ hãi”. Ở dưới kí tên người thợ săn.

À! Hóa ra là Sói Già đã chết. Vậy mà mọi người bị một phen hú vía.

Các bạn nhỏ trong rừng lại rủ nhau cùng chơi đùa vui vẻ.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 13

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

THIÊN NGÀ EM

Ở trong chỗ khuất của bãi lau sậy, có một gia đình nhà thiên nga sinh sống. Nhà thiên nga có bốn người: bố, mẹ, chị và em. Thiên Nga Mẹ rất yêu và chiều Thiên Nga Em. Lúc nào cũng nghĩ nó còn bé bỏng, nên Thiên Nga Mẹ mặc quần áo, rửa mặt và cả bón thức ăn cho nó.

Thiên Nga Bố thì rất lo cho con gái út bởi nó có vẻ rất yếu đuối và nhút nhát. Thỉnh thoảng bố lại nhắc:

- Con gái à! Con phải học bơi đi, sau đó còn phải luyện đôi cánh để học bay nữa.

- Nó còn quá nhỏ! Cứ từ từ rồi học. Bơi và bay thì có khó gì? Ông thật khéo lo xa! Thiên Nga Mẹ bênh vực.

Nhưng Thiên Nga Bố vẫn quyết định bắt Thiên Nga Em học bơi. Hôm đó bầu trời trong xanh, nước hồ cũng trong xanh, Thiên Nga Em bắt đầu học bơi. Vì chẳng chịu làm gì bao giờ nên chỉ bơi được một chút, nó đã cảm thấy đôi cánh đau nhức, hai chân muốn rụng rời, nó lảo nhảm:

- Cần gì phải học bơi nhỉ? Bơi thế này thật khổ quá!

Thế là nó thả người trôi về phía bụi lau, dạo chơi cùng mấy con vịt.

Buổi tối, Thiên Nga Em về đến nhà, nó kêu ầm lên:

- Mẹ ơi! Con đau quá, con mệt quá! Thế này thì con chết mất!

Mẹ thấy nó mệt mỏi, kêu đau cả chân, cả lưng, cả cánh liền không cho nó đi học bơi nữa.

Thế rồi hai chị em thiên nga cũng đã lớn hơn. Thiên Nga Em cuối cùng cũng biết bơi và biết bay, tuy rất yếu.

Một hôm, hai chị em rủ nhau đến đảo giữa hồ chơi. Đang bay thì phía trước xuất hiện một đám mây đen, những cơn gió thổi mạnh và mưa xối xả. Chúng cố gắng bay về phía trước nhưng khoảng cách giữa hai chị em mỗi lúc một xa. Cánh của Thiên Nga Em trĩu xuống và nó bị rơi xuống hồ. Nó vùng vẫy rồi thầm nghĩ là mình sắp chết. May mà Thiên Nga Bố đến kịp và dìu nó vào bờ.

Về đến nhà, ôm lấy mẹ, nó nói giọng ân hận:

- Con sẽ cố gắng học bơi và học bay. Con sẽ không lười biếng nữa.

Từ đấy, ngày nào cũng thấy hai cha con thiên nga dạy nhau trên hồ.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 14

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHUỘT ĐỒNG VÀ CHUỘT NHÀ

Chuột Đồng và Chuột Nhà là hai người bạn thân thiết. Chuột Đồng sống ở nông thôn, hàng ngày chăm chỉ nhặt đại mạch và ngũ cốc rụng trên cánh đồng, cuộc sống rất hạnh phúc. Chuột Nhà sống ở thành phố, trong một gia đình giàu có, nó ăn trộm táo đỏ, mật ong, pho mát, hoa quả của chủ nhà và cũng sống rất hạnh phúc.

Một hôm Chuột Đồng mời Chuột Nhà đến ăn cơm. Chuột Nhà mặc lễ phục đẹp để về quê dự tiệc.

Chuột Đồng lấy đại mạch và ngũ cốc ra chiêu đãi bạn, nhưng Chuột Nhà nhìn thức ăn trên bàn rồi bảo:

- Ôi! Tiệc mà chỉ có thế này thôi ư? Cuộc sống của cậu ở đây tẻ quá! Hãy lên thành phố hưởng thụ cuộc sống với mình!

Nghe Chuột Nhà kể về những món ăn ngon, lại nhìn thấy trang phục sang trọng, đẹp để của bạn, Chuột Đồng quyết định rời quê ra thành phố. Tới nơi, Chuột Nhà dẫn Chuột Đồng đi xem táo đỏ, pho mát, mật ong và hoa quả trong gian bếp của chủ nhà.

- Ôi! Nhiều đồ ăn ngon quá! Mình chưa từng thấy bao giờ. Cậu thật là sung sướng! Chuột Đồng thêm nhỏ rãi, nó tỏ ra vô cùng ngưỡng mộ.

Nhưng chúng vừa chuẩn bị ăn thì có người mở cửa nhà bếp. Nghe tiếng động Chuột Nhà lập tức kéo Chuột Đồng chui vào hang tối. Một lúc sau, khi gian bếp yên tĩnh trở lại, Chuột Nhà định vào lấy trộm pho mát, nhưng cũng lại có người đi vào. Chuột Nhà lại nhanh chóng chui vào hang.

Bụng Chuột Đồng đã réo, tim nó đập nhanh, chân nó run lên vì đói. Chuột Đồng nói với bạn:

- Thôi tạm biệt cậu! Cậu hãy ở lại mà hưởng thụ những thứ ngon lành đó đi! Tớ không muốn sợ hãi như thế này đâu. Tớ về quê ăn đại mạch và ngũ cốc đây!

Thế là Chuột Đồng trở về với cuộc sống bình an của mình. Nó chẳng bao giờ còn mơ tới những thứ cao sang nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 15

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHIẾC CẦU VÒI VOI

Trong rừng có một con sông nhỏ. Khỉ con, Gấu chó có thể nhảy qua bờ bên kia nhưng Thỏ và Chuột con thì nhỏ quá, không thể nhảy qua được, nên rất buồn.

Voi nhìn thấy vẻ mặt buồn bã của Thỏ trắng và Chuột con thì đến, dùng chiếc mũi dài của mình cuộn lấy chúng và đưa sang bờ bên kia.

Thỏ trắng và Chuột con thích thú vô cùng, chúng khoe:

- Được voi Voi nâng lên giống như được ngồi máy bay vậy, dễ chịu lắm.

Khỉ con và Gấu chó nghe vậy cũng muốn được như Thỏ và Chuột. Chúng làm ra vẻ ốm yếu:

- Bạn Voi ơi! Giúp chúng tôi được không? Hôm nay chúng tôi ốm quá không nhảy qua sông được.

Voi chẳng nề hà gì, lập tức dùng chiếc vòi của mình đưa Khỉ và Gấu chó sang bờ sông bên kia.

- Ôi! Dễ chịu quá! Vui quá! Cả hai reo lên.

Khỉ nói nhỏ với Gấu chó: “Từ nay về sau mình cứ nhờ Voi đưa qua sông nhé”.

Nhưng vì Gấu chó nặng quá, Voi cố gắng lắm mới nâng được nên chiếc mũi của Voi bị đau và mỏi nhừ, không thể đưa các bạn qua sông được nữa.

- Voi bị ốm rồi. Gay go quá! Cả hội lo lắng.

- Chính tại các cậu làm cho Voi bị ốm. Chuột con trách làm Gấu chó và Khỉ đổ cả mặt.

- Chúng mình hãy làm một cây cầu qua sông giống chiếc vòi của voi đi. Thỏ trắng đề nghị.

Thế là Gấu chó chặt cây to, Chuột gặm thân cây thành hình vòi voi. Mọi người đều hăng hái chung sức xây cầu.

Voi khám bệnh xong lập tức chạy về vì nó nghĩ: “Không có mình các bạn sẽ qua sông như thế nào?”

Từ xa Voi thấy trên sông có vật gì cong cong, không hiểu cái gì. Lại gần hóa ra cây cầu vòi voi. Từ đó, hàng ngày các bạn đi trên cầu sang bên kia sông chơi rất vui. Thỉnh thoảng Voi vẫn đề nghị được dùng vòi đưa Thỏ và Chuột sang sông nhưng các bạn không đồng ý vì sợ mũi Voi bị ốm.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 16

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

RÙA TÌM VIỆC

Rùa chưa có việc làm nên nó đi khắp nơi tìm việc. Một hôm Rùa nhận được thông báo: Bưu điện thành phố đang cần tuyển gấp người đưa thư.

Rùa nghĩ: “Đưa thư là một công việc thú vị. Ai nhận được thư, quả cũng vui mừng và cảm ơn. Mình phải đến đăng kí mới được”. Rùa đến bưu điện thì gặp Chuột túi cũng đi đăng kí.

Sáng hôm sau, Rùa và Chuột túi cùng đến bưu điện nhận thư để đi đưa. Chuột túi nhảy rất nhanh nên một ngày nó đưa được một trăm bức thư, còn Rùa chậm chạp chỉ đưa được mỗi một bức. Chập tối hai con trở về bưu điện. Người quản lí bưu điện Đà Điều nói:

- Xin lỗi, chúng tôi chỉ có thể nhận Chuột túi. Rùa thông cảm đi tìm việc khác vậy.

Nghe Khi mách, Rùa lại theo Khi đến đội cứu hỏa thành phố xin việc. Đội trưởng Gấu phát cho mỗi người một chiếc thùng đựng nước màu đỏ. Ngay lúc đó, có tin từ còi cứu hỏa:

Tổ chim sâu bị cháy rồi!

Cả hai cùng lao đi. Nhưng trong lúc Rùa chỉ có thể chạy vòng quanh dưới gốc cây, thì Khi nhẹ nhàng trèo lên cây, dập tắt lửa.

Đội trưởng Gấu gặp hai người và nói:

- Xin lỗi! Khi con được giữ lại. Còn Rùa, cậu thử đến nơi khác xem sao.

Từ hôm ấy, chẳng ai biết Rùa đi đâu nữa. Thế rồi rất lâu sau, có một đoàn xiếc đến thành phố. Tất cả mọi người đều đến xem biểu diễn. Màn sân khấu được kéo lên, xuất hiện trên sân khấu là một chú Voi, trên lưng Voi là Hổ, trên người Hổ là Tinh Tinh, trên người Tinh Tinh là một con Cáo.

- Ô! Giỏi quá! Giỏi quá!

Mọi người đang nhìn chăm chú, bỗng nghe tiếng Khi:

- Các cậu hãy nhìn xem! Kia có phải là Rùa không?

Mọi người nhìn theo tay Khi, đúng là Rùa rồi. Ở dưới cùng, công Voi chính là Rùa. Cuối cùng Rùa cũng đã tìm được việc cho mình. Rùa đã trở thành diễn viên xiếc.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 17

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

THỎ VÀ RÙA THI CHẠY

Thỏ có bốn chân, nhảy nhót tung tăng và chạy rất nhanh.

Rùa cũng có bốn chân nhưng bò từng bước chậm chạp.

Một hôm Thỏ gặp Rùa, nó cười chế nhạo:

- Này, sao cùng có bốn chân như nhau mà cậu đi như sên bò thê nhi? Nhìn cậu đi mà tôi thấy mệt quá. Cậu đi cả ngày chỉ bằng tôi bước vài bước.

Thấy Thỏ coi thường mình, Rùa tức lắm, bèn nói:

- Cậu nói thế chứ chắc gì cậu chạy đã nhanh hơn tôi?

- Thật là nực cười! Vậy chúng ta hãy chạy thi, tôi sẽ cho cậu biết tôi chạy nhanh như thế nào.

- Được rồi, chúng ta cùng thi chạy. Rùa đồng ý.

Thấy Rùa đồng ý, Thỏ cười ngả nghiêng:

- Ha! Ha! Rùa ơi là Rùa, cậu nghĩ kĩ chưa? Có thật là cậu dám thi chạy với tôi không?

- Có gì mà không dám?

- Thế thì được! Chúng ta thi xem ai đến chân núi đằng kia trước nhé.

Vừa vào cuộc đua, Thỏ đã co căng chạy rất nhanh. Chớp mắt đã được một quãng xa rồi. Nó quay đầu lại nhìn thấy Rùa mới bò được một đoạn ngắn, nó nghĩ: “Ta ngủ ở đây một lúc, đợi rùa bò trước, ta chỉ cần ba chân bốn cẳng đuổi là kịp ngay thôi”. Thỏ nghiêng người, nhắm mắt lại, một lúc đã ngáy khò khò.

Lại nói đến Rùa, dù bò rất chậm, nhưng nó cố gắng hết sức để bò. Nó bò đến chỗ Thỏ thì đã thấm mệt. Nhìn Thỏ đang ngủ, Rùa cũng muốn được nghỉ một lát, nhưng nó biết Thỏ chạy nhanh hơn mình rất nhiều nên phải cố gắng bò tiếp. Thế là, nó tiếp tục bò lên phía trước.

Khi Thỏ tỉnh dậy nhìn thì trời ơi! Không kịp nữa rồi! Rùa đã bò đến chân núi. Thỏ vội đuổi theo sau, nhưng đã muộn. Rùa đã thắng cuộc.

Từ ấy Thỏ không dám coi thường Rùa nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 18

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

GẤU ĐỔI TRỨNG GÀ

Gấu đen muốn có một trang trại gà nên quyết định mang hết đại mạch trong nhà ra đổi lấy trứng gà. Gấu vừa đẩy xe cút kít vừa rao:

- Đổi trứng gà! Đại mạch đổi trứng gà đây!

Nghe thấy tiếng rao, Cáo gọi Gấu đen lại. Xem kĩ đại mạch xong, Cáo nói:

- Hạt mạch trong như thế này là mạch tốt đấy, cậu định đổi chác thế nào?

- Một túi mạch đổi một rổ trứng gà. Gấu đen trả lời.

- Cậu đợi một chút nhé, tôi đi lấy trứng.

Gấu nghĩ thầm: “Cáo rất hay lừa, mình phải cẩn thận”. Thế rồi Cáo mang ra một rổ trứng, quả to thì to hơn cả quả dưa, quả nhỏ thì chỉ nhỉnh hơn quả hạt dẻ. Cáo giải thích:

- Trứng to là do gà to đẻ, trứng nhỏ là do gà nhỏ đẻ.

- Thật không? Gấu nghi ngại.

- Tất nhiên là thật rồi, chẳng nhẽ tớ lại lừa cậu sao? Cáo cười tít cả mắt.

Gấu không biết nói gì đành đồng ý đổi, rồi chắt trứng lên xe cút kít mang về. Về nhà, Gấu cho tất cả trứng vào lò sưởi, nó mong muốn ấp được một đàn gà con, và dần dần sẽ trở thành một nông trường gà.

Thế nhưng, mọi việc không như mong đợi của Gấu.

Ngày đầu tiên, từ vỏ trứng nứt ra mười con rùa con theo dòng nước bơi đi mất.

Ngày thứ hai, từ vỏ trứng lại nứt ra hai mươi con rắn, trườn vào bụi cỏ không quay trở lại.

Ngày thứ ba, ba mươi con cá sấu nở ra, nhảy xuống hồ.

Ngày thứ tư, quả trứng to nhất nứt ra, từ trong vỏ trứng một con đà điểu nhô đầu lên, sải bước chạy mất.

Nhìn vào lò sưởi còn lại một đồng vỏ, Gấu đen nghĩ:

- Cáo ơi là Cáo! Từ nay ta sẽ không bao giờ đổi chác gì với người nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 19

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

NỖI BUỒN CỦA KHỈ ANH

Khỉ Anh là con vật thông minh nhất trong rừng. Thế nhưng nó lại có một cậu em vô cùng ngốc nghếch. Khỉ Anh thường nói với em:

- Em ơi là em! Đến bao giờ thì em mới thông minh được đây?

Trong rừng, khi các con vật không hiểu điều gì hoặc gặp khó khăn gì cũng đều đến tìm Khỉ Anh nhờ giải quyết giúp. Ngày nào cũng có người tìm gặp nó.

- Tôi muốn tự mình xây một ngôi nhà, anh giúp tôi được không?
Lợn hỏi.

- Còn em thích hát lắm nhưng không biết nốt nhạc. Anh chỉ cho em với nhé! Vàng Anh năn nỉ.

- Mình muốn vẽ đẹp thì phải làm thế nào? Gấu Trúc khăn khoản.

Vì thông thạo mọi việc, nên ai hỏi vấn đề gì Khỉ Anh cũng nói: “Cái này đơn giản”. Rồi nó giảng giải rõ ràng cho mọi người từng việc, từng việc một. Ai cũng khâm phục Khỉ Anh lắm.

Từ khi được Khỉ Anh giảng giải cho, Lợn Con chăm chỉ xây nhà, Vàng Anh kiên trì dậy sớm ra luyện giọng bên sông còn Gấu Trúc hàng ngày vác giá vẽ đi dã ngoại vẽ tĩnh vật...

Biết mình kém cỏi, Khỉ Em cũng ra ngoài đi tìm thầy học.

Chỉ có Khỉ Anh là ung dung cả ngày ngồi nhà uống trà, nghe nhạc, chẳng làm gì cả.

Thời gian trôi qua, các con vật mãi mê công việc nên không ai qua nhà Khỉ Anh chơi được.

Thế rồi một hôm, Khỉ Anh đọc báo và giật mình khi biết tin: Lợn Con đã thành kiến trúc sư, thiết kế được nhiều ngôi nhà đẹp. Vàng Anh là ca sĩ nổi tiếng. Gấu Trúc trở thành danh họa... Cả đến Khỉ Em ngốc nghếch ngày nào cũng đã là bác sĩ rồi.

Bọn chúng trước đây thật là ngốc, nhưng bây giờ đều làm nên sự nghiệp rồi. Còn ta, thông minh như vậy sao lại chẳng làm nên cái gì nhỉ?

Khỉ Anh thông minh thế mà nghĩ mãi chẳng ra.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 20

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

NGÔI NHÀ MỚI CỦA CHÓ

Chó Con muốn xây một ngôi nhà mới, tất cả các bạn đều nhiệt tình đến giúp đỡ.

Dô ta, dô ta nào! Mọi người cùng nhau kéo gỗ đến chất đầy sân nhà Chó Con.

Xoẹt, xoẹt, xoẹt! Dê và Bò cưa cây gỗ thành các tấm ván nhỏ.

Đinh, đinh, đinh! Gấu Con đóng các tấm gỗ lại với nhau thành những bức tường.

Thế rồi chẳng mấy chốc căn nhà đã hoàn thành. Chó Con nói:

- Cảm ơn các bạn! Đợi tôi trang trí cho căn nhà thật đẹp rồi sẽ mời các bạn đến chơi.

Chó Con dán tường bằng giấy màu trắng sữa, treo rèm cửa màu vàng lông gà con, lại trải thảm hoa nữa nên ngôi nhà thật là đẹp.

Đợi mấy ngày qua đi, chẳng thấy Chó Con nói gì nên các bạn hỏi:

- Hôm nay chúng mình đã có thể đến chơi nhà bạn chưa?

- Chưa được đâu! Hôm nay trời mưa, các bạn mà đến thì sẽ làm bẩn nhà của tôi mất.

Mấy ngày sau, trời không mưa nữa, thời tiết ấm áp, Chó Con nói với các bạn:

- Các bạn ơi! Mời các bạn đến nhà tôi chơi.

Các bạn nghe vậy thì vui mừng lắm. Voi Con cẩn thận dặn các bạn:

- Nhà Chó Con trải thảm, chúng mình nhớ đi giày sạch đến nhé.

Đến cửa nhà Chó Con, Voi thay đôi giày sạch khác. Vừa định vào nhà, Chó Con bưng đến một chậu nước, nói:

- Đi giày sẽ làm hỏng thảm mất. Mọi người tháo giày ra nhé, rửa chân trước rồi mới được vào nhà.

Voi và Gấu nhìn chậu nước, lắc đầu:

- Thôi, chúng tớ không vào nữa đâu.

- Chúng tớ cũng đi đây! Dê và Bò cũng nói.

Từ đó, không ai đến nhà Chó Con chơi nữa, cũng chẳng ai muốn chơi với Chó Con nữa. Hàng ngày, Chó Con chỉ có căn nhà mới nhưng lạnh lẽo làm bạn cùng.